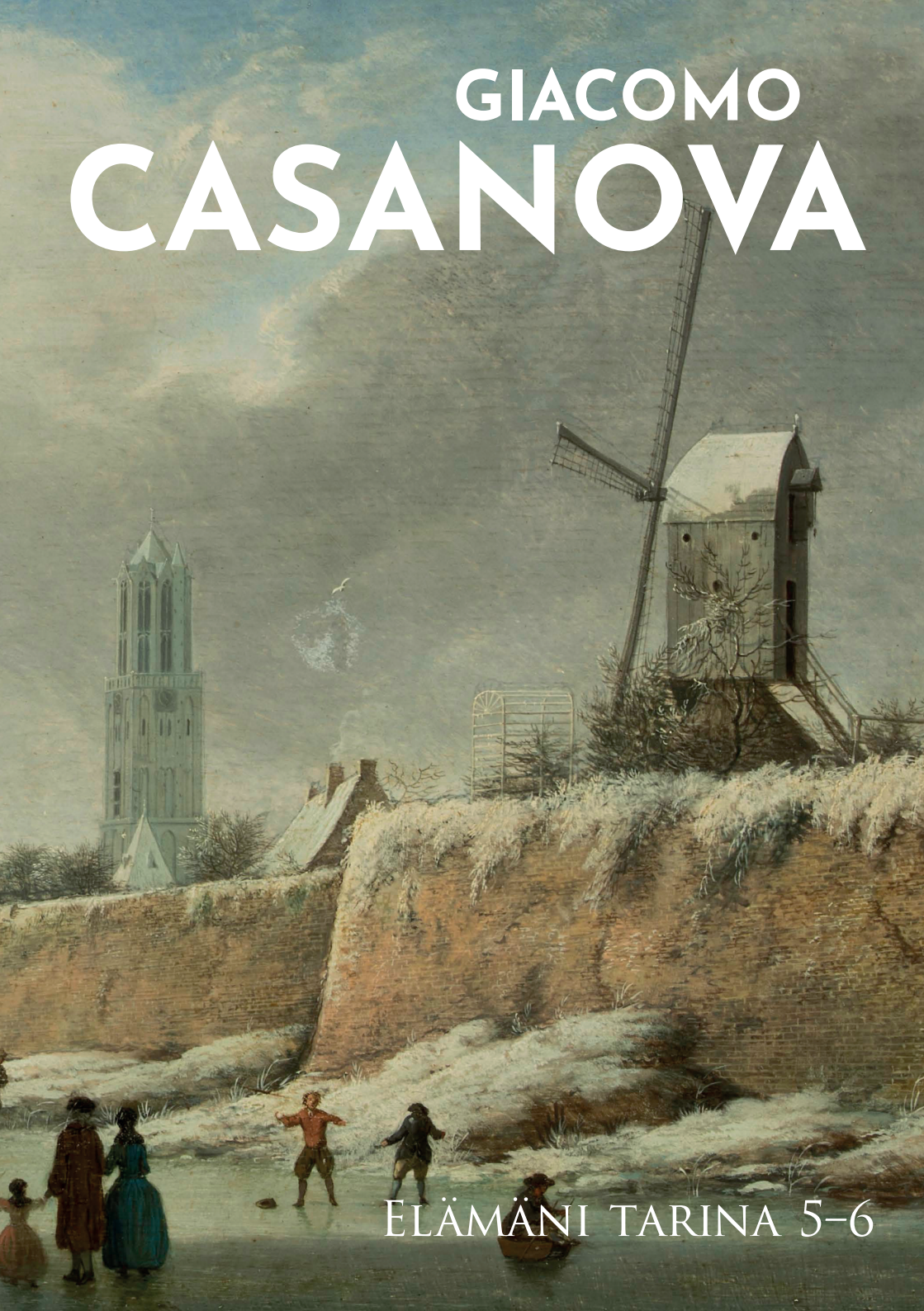

GIACOMO CASANOVA

ELÄMÄNI TARINA 5-6

Elämäni tarina 5–6

Giacomo Casanova

Elämäni tarina

5–6

Suomentanut
Seppo Sipilä

FAROS

Turku 2021

Osien 5 ja 6 suomennostyötä ovat tukeneet Taiteen edistämiskeskus, WSOY:n kirjallisuussäätiö, Niilo Helanderin säätiö ja FILI – Suomen kirjallisuuden tiedotuskeskus.

F I
L I

© Seppo Sipilä ja Faros-kustannus Oy

ISBN 978-952-5710-95-3

Painopaikka: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Faros-kustannus Oy

www.faroskustannus.fi

Sisällysluettelo

Osa 5	7
Luku 1	9
Luku 2	30
Luku 3	55
Luku 4	103
Luku 5	124
Luku 6	152
Luku 7	185
Luku 8	211
Luku 9	243
Luku 10	272
Luku 11	296

Osa 6	333
Luku 1	335
Luku 2	374
Luku 3	412
Luku 4	439
Luku 5	456
Luku 6	478
Luku 7	510
Luku 8	539
Luku 9	567
Luku 10	591
Luku 11	630
Henkilöhakemisto	668

Osa 5

Luku 1

*Menen yöksi sbirrojen päällikön taloon. Vietän siellä
ihanan yön, ja voimani ja terveyteni palautuvat aivan ennalleen.
Käyn jumalanpalveluksessa; hämmentävää tapaaminen.
Väkivaltainen keino, johon joudun turvautumaan saadakseni
kuusi sekiiniä. En enää ole vaarassa. Saapumiseni Müncheniin.
Mitä tapahtuu Balbille. Lähden Pariisiin.
Saapumiseni tuohon kaupunkiin. Ludvig XV:n murhayritys.*

Kukkulalla noin viidenkymmenen askeleen päässä huomasin paimenen ajamassa kymmenen tai kahdentoista uuhien laumaa, ja menin hänen luokseen saadakseni tarvitsemiani tietoja. Kysyin häneltä kylän nimeä, ja hän vastasi minun olevan *Val de Piadenessa*,²⁴⁵¹ hämmästyin kulkemani matkan pituutta. Kysyin häneltä etäämpänä ympärilläni näkemieni viiden tai kuuden talon omistajien nimiä, ja kävi ilmi, että kaikki hänen luettelemansa olivat tuttujani, mutta sellaisia, joille en voinut aiheuttaa hankaluuksia ilmestymällä heidän ovelleen. Näin Grimaneille kuuluvan palatsin,²⁴⁵² jossa suvun päämies, tuolloinen valtakunnaninkvisiittori²⁴⁵³ varmastikin oleili, joten siellä

2451. VAL DE PIADENE: Val di Dobbiadene (nyk. Valdobbiadene) on seutu Piavejoen laaksossa noin 30 km Trevisosta luoteeseen. C. kuitenkin tarkoittanee Biadenea, joka on noin 10 kilometriä etelämpänä (vrt. seuraava alaviite).

2452. GRIMANEILLE KUULUVAN PALATSIN: Nykyinen Villa Pisani Correr sijaitsee Biadene di Montebellunassa Piavejoen eteläpuolella. Se kuului Maria Pisanille, joka oli vuonna 1745 avioitunut Marco Antonio (Marcantonio) Grimanin (1721–1782) kanssa.

2453. VALTAKUNNANINKVISIITTORI: Marcantonio Grimanin isosetä Lorenzo Grimani

minun ei sopinut näyttää naamaani.

Kysyin paimenelta, kenelle kuului jonkin matkaa kauempana näkemäni punainen talo, ja olin kovin yllättynyt kuullessani, että sen omisti niin kutsuttu *Capitano della Campagna*, joka oli *sbirrojen*²⁴⁵⁴ päällikkö. Sanoin maalaiselle näkemiin ja kävelin konemaisesti alas kukkulan rinnettä. On käsittämätöntä, että suuntasin tuohon pelottavaan taloon, josta sekä järki että vaistot käskivät minua loitommalle. Menin suoraan sinne, ja tiedän totisesti, etten tehnyt niin päättäväisestä tahdostani. Jos on totta, että meillä kaikilla on hyvänsuopa näkymätön olento ohjaamassa askeliamme,²⁴⁵⁵ kuten Sokrateella toisinaan, vaikkakin harvoin, on minun pakko uskoa, että juuri sellainen olento ohjasi minut sinne. Myönnän, etten eläissäni ole tehnyt toista yhtä uskaliasta temppeä.

Astun taloon epäroimättä ja vieläpä kerrassaan itsevarman oloisena. Sisäpihalla näen pikkupojan leikkimässä hyrrällä; kysyn häneltä, missä hänen isänsä on; vastaamisen sijasta hän menee hakemaan äitiään. Hetken kuluttua näen hyvin sievän pieniin päin olevan naisen, joka kysyy minulta mitä kohteliaimmin, mitä asiaa minulla on hänen miehelleen, joka ei ole kotona.

– Olen yhtä pahoillani siitä, signora, ettei *kanssaisänti*²⁴⁵⁶ ole kotona, kuin olen iloinen siitä, että saan tutustua hänen kauniiseen vaimoonsa.

– *Kanssaisänne?* Sittenhän minun täytyy puhua hänen ylhäisyytensä Vetturin²⁴⁵⁷ kanssa? Mieheni kertoi minulle teidän luvanneen hänelle hyvyttänne ryhtyä kummiksi kantamalleni lapselle. Olen hyvin onnellinen saadessani tavata teidät, ja mie-

(1689–1783?); hänestä oli tullut valtakunnaninkvisiittori kuukautta aiemmin, 1. loka-kuuta 1756 (vrt. osa 4, 12. luku, alaviite 2275).

2454. *SBIRRO*: Italiassa katutason lainvalvojista käytetty halventava nimitys; ”kyttä”.

2455. *OHJAAMASSA ASKELEITAMME*: C:n huomautus käsikirjoituksen marginaalissa: *Saepe revocans raro impellens* (”Joka usein hillitsee ja harvoin kannustaa”). Cicero, *De divinatione*, I, 54.

2456. *KANSSAISÄ*: Ransk. *compère*. Ks. osa 4, 1. luku, alaviite 1919.

2457. *VETTURI*: (myös Vetturio, Vitturi) Venetsiassa oli kaksi tämännimistä aatelisperhettä. Kysymyksessä lienee San Vitalen sukuhaaraan kuulunut tuolloinen Trevison kaupunginjohtaja (*podestà*), runoilija ja taiteenkeräilijä Bartolomeo Vitturi (1719–1773).

heni joutuu pettymään kovasti, kun ei ollut kotona.

– Toivon, ettei hänen paluunsa kestä kauan, sillä haluan pyytää häneltä vuodetta yöksi. En uskalla mennä minnekään tässä näkemässänne kunnossa.

– Vuoteen saatte joka tapauksessa, ja kelpo illallisen, ja mieheni tulee kotiin palattuaan käymään luonanne kiittääkseen teitä kunniasta, jonka olette meille suonut. Hän lähti tunti sitten ratsain kaikkien miestensä kanssa, enkä odota hänen palaavan kolmeen tai neljään päivään.

– Minkä tähden hän on poissa niin pitkään?

– Ettekö ole kuullut, että kaksi vankia on paennut Lyijyen alta? Toinen on aatelin ja toinen mies nimeltä Casanova. Mieheni sai *Messer Grandelta*²⁴⁵⁸ kirjeen, jossa hänet määrättiin etsimään karkureita; jos hän saa heidät kiinni, hän vie heidät Venetsiaan, ja jos ei saa, hän palaa kotiin; mutta hän etsii heitä ainakin kolme päivää.

– Se on kovin ikävä kuulla, *rakas kanssaäiti*;²⁴⁵⁹ mutta en tahtoisi aiheuttaa teille mitään vaivaa, etenkin kun haluaisin vuoteeseen viipymättä.

– Niin pääsettekin, ja äitini palvelee teitä. Mitä polvillenne on tapahtunut?

– Kaaduin metsästäessäni vuorella; naarmut ovat syviä, ja olen menettänyt verta.

– Voi herra parkaa! Äitini kyllä huolehtii teistä.

Hän kutsui paikalle äitinsä ja poistui kerrottuaan tälle kaikki tarpeeni. Poliisimiehen sievällä puolisollla ei ollut tämän ammatillista vainua, sillä mikään ei olisi voinut kuulostaa enemmän sadulta kuin esittämäni kertomus. Hevososen selässä valkoisissa sukissa! Metsästäessä taftitakissa! Ilman viittaa, ilman palvelijaa! Palattuaan hänen miehensä nauraisi hänelle makeasti. Hänen äitinsä huolehti minusta mitä huomaavaisimmalla tavalla, jollaista olisin voinut odottaa kaikkein arvokkaimman herras-

2458. MESSER GRANDE: Venetsian poliisipäällikkö. Ks. osa 4, 11. luku, alaviite 2220.

2459. KANSSAÄITI: Ransk. *commère*. Ks. osa 4, 1. luku, alaviite 1919. Yhdessä sivumerkityksessään sana tarkoittaa juorukelloa.

väen keskuudessa. Hän kohteli minua kuin äiti ja puhutteli minua koko ajan pojakseen hoitaessaan haavojani. Jos sieluni olisi ollut levollinen, olisin osoittanut hänelle selkein sanoin omaa huomaavaisuuttani ja kiitollisuuttani; olinpaikkani ja vaarallinen roolileikkini veivät kuitenkin liiaksi huomiotani.

Tutkittuaan polveni ja reiteni hän sanoi, että joutuisin sietämään vähän epämukavuutta, mutta että aamulla olisin parantunut; minun täytyi vain pitää hänen haavojeni päälle asettamansa märät pyyheliinat paikoillaan koko yön, ja nukkua liikkumatta. Söin kelpo illallisen ja antauduin sitten hänen hoiviinsa; nukahdin hänen tehdessään työtään, sillä en muista nähneeni hänen poistuvan; hänen oli täytynyt riisua minut kuin olisin lapsi; en puhunut enkä ajatellut mitään. Söin saadakseni välttämättä tarvitsemaani ravintoa ja nukahdin antaen periksi tarpeelle, jota en voinut vastustaa. En ollut lainkaan tietoinen mistään järjen käyttöä vaativasta. Noustessani aterialta oli ollut illan ensimmäinen tunti, ja herätessäni seuraavana päivänä kuullessani kolmannentoista tunnin²⁴⁶⁰ lyönnit luulin sen olevan jotakin noituutta, sillä minusta tuntui kuin olisin vasta sulkenut silmäni. Minulta vei yli viisi minuuttia palata tuntoihini, kutsua mieleni takaisin oikeisiin tehtäviinsä, vakuuttaa itseni siitä, että olin hereillä, ja sanalla sanoen siirtyä unesta todelliseen valvetilaan; mutta heti tultuani tolkkuihini poistin kiireesti pyyheliinat ja totesin hämmästykseni haavojeni olevan aivan kuivat. Pukeuduin alle neljässä minuutissa, kokosin hiukseni verkkoon omin avuin ja lähdin huoneestani, joka oli apposen avoinna; menin alas portaita, ylitin sisäpihan ja kävelin ulos talosta kiinnittämättä huomiota kahteen pihalla seisoskelemaan mieheen, jotka eivät voineet olla kuin *sbirroja*. Lähdin vavisuttavan kauhun vallassa talosta, jossa olin saanut huolenpitoa, hyvää ruokaa, terveyteni ja täydet voimani takaisin, sillä ymmärsin altistaneeni itseni mitä varomattomimmin

2460. KOLMASTOISTA TUNTI: Marraskuun alussa 13. tunti alkoi noin kello 6:30 aamulla. Vanha tapa laskea tunteja alkoi illan angelusrukouksesta puoli tuntia auringonlaskun jälkeen (vrt. osa 1, 4. luku, alaviite 208).

kaikkein ilmeisimmälle vaaralle. Olin ällistynyt siitä, että olin astunut tuohon taloon, ja vielä ällistyneempi siitä, että olin päässyt lähtemäänkin sieltä; ja aivan mahdottomalta tuntui se, ettei minua seurattu. Kävelin tauotta viisi tuntia halki metsien ja yli vuorten tapaamatta muita kuin muutaman maalaisen ja katsomatta kertaakaan taakseni.

Ei ollut vielä keskipäivä, kun kuulin taivaltaessani kellon soivan. Katsoessani alas korkealta rinteeltäni näin pienen kirkon, josta ääni kantautui, ja nähdessäni ihmisten menevän sisään arvelin siellä vietettävän messua; tunsin halua mennä kuulemaan sitä. Kun ihminen on ahdingossa, kaikki hänen mieleensä juolahtava vaikuttaa innoitukselta. Oli sielujen päivä.²⁴⁶¹ Laskeudun alas, astun kirkkoon ja hämmästyn nähdes-säni herra Marcantonio Grimanin,²⁴⁶² valtakunnaninkvisiittorin veljenpojan ja hänen puolisonsa, rouva Maria Pisanin. Näin heidän hämmästyksensä. Kumarsin heille ja kuuntelin messun. Kirkosta lähtiessäni herra tuli perässäni ulos rouvan jäädessä sisään. Hän lähestyy minua ja kysyy:

– Mitä te täällä teette? Missä kumppaninne on?

– Annoin hänelle seitsemäntoista liiraa,²⁴⁶³ jotka minulla oli, jotta hän pakenisi toiseen, helpompaan suuntaan, kun taas minä pyrin rajalle tätä vaikeampaa tietä, eikä minulla ole soldoakaan. Jos teidän ylhäisyytenne olisi niin hyvä ja auttaisi minua vähän, selviäisin pälkähästä helpommin.

– En voi antaa teille mitään; löydätte kuitenkin erakko-munkkeja, jotka eivät anna teidän nääntyä nälkään. Kertokaa minulle kuitenkin, kuinka onnistuitte murtamaan tienne ulos Lyijyjen alta.

– Se on kiintoisa tarina, mutta pitkä, ja *sillä välin ne erakot*

2461. SIELUJEN PÄIVÄ: (Ransk. *fête des trépassés*) katolisessa perinteessä pyhäinpäivää seuraavana päivänä (2. marraskuuta) vietettävä vainajien muistopäivä.

2462. GRIMANI: Valtakunnaninkvisiittori Lorenzo Grimanin veljenpojan poika (1721–1782); vrt. alaviite 2452.

2463. SEITSEMÄNTOISTA LIIRAA: Summa vastasi noin ¾ sekiniä. Vrt. osa 2, 4. luku, alaviite 697.

kenties ehtisivät pistellä kaiken poskeensa.

Näin sanoen kumarsin hänelle. Suuresta avuntarpeestani huolimatta hänen kieltäytymisensä antamasta minulle mitään ilahdutti minua. Tunsin olevani paljon enemmän herrasmies kuin hän. Pariisissa sain selville, että hänen vaimonsa oli sättinyt häntä ankarasti asiasta kuultuaan. Ei ole epäilystäkään siitä, että naisilla on sydäntä paljon useammin kuin miehillä.

Kävelin auringonlaskuun asti ja pysähdyin lopulta uupuneena ja nälissäni yksinäisen talon luo, joka näytti lupaavalta. Pyysin saada puhua talon isännän kanssa, ja ovenvartijavaimo kertoi minulle, että tämä oli lähtenyt häihin joen²⁴⁶⁴ vastarannalle ja yöpyisi siellä, mutta oli antanut käskyn toivottaa ystävänsä tervetulleiksi. Niinpä hän valmisti minulle erinomaisen illallisen ja mainion vuoteen. Löytämieni lukuisien kirjeiden osoitteista sain selville olevani herra Rombenchin,²⁴⁶⁵ jonkin jo unohtamani valtion konsulin talossa. Kirjoitin hänelle ja jätin sinetöidyn kirjeeni sinne. Nukuttuani hyvin pukeuduin nopeasti, ylitin joen luvaten maksaa paluumatkalla, ja käveltyäni viisi tuntia aterioin kapusiiniluostarissa.²⁴⁶⁶ Puolisen jälkeen kävelin edelleen kahdenteenkymmenenteentoiseen tuntiin²⁴⁶⁷ asti päästäkseni taloon, jonka omisti muuan ystäväni. Tämän olin saanut selville eräältä maalaiselta. Astun sisään ja kysyn, onko isäntä kotona; minut ohjataan huoneeseen, jossa hän istuu yksinään keskittyneenä kirjoittamaan. Riennän syleilemään häntä, mutta heti minut nähdessään hän vetäytyy kauemmas ja käskee minun poistua viipymättä, esittäen kaikenlaisia tyhjänpäiväisiä ja loukkaavia tekosyitä. Selitän tilanteeni ja avuntarpeeni hänelle

2464. JOEN: Piave; myös C. ylitti sen jatkaessaan matkaa Feltreen.

2465. ROMBENCHI: Gabriele Rombenchi oli Espanjan ja Napolin konsuli Venetsiassa. Ks. *Mémoires de J. Casanova de Seingalt*, Éditions de La Sirène, Pariisi 1927, V, s. 274.

2466. KAPUSIINILUOSTARISSA: Kapusiinit ovat yksi fransiskaaniveljeskunnan kolmesta päähaarasta; ks. osa 1, 2. luku, alaviite 121. R. Selvaticon mukaan (*Cento note per Casanova a Venezia: 1753–1756*, Vicenza 1997, s. 342) vuosina 1601–1769 toiminut San Gregorio di Colderove oli seudun ainoa fransiskaaniluostari.

2467. KAHDESKYMMENESTOINEN TUNTI: Noin kello 15:30.

ja pyydän häneltä lainaksi kuuttakymmentä sekiiniä²⁴⁶⁸ velkakirjaani vastaan, joka takaisi herra Bragadinin²⁴⁶⁹ palauttavan rahat hänelle; hän vastaa, ettei voi auttaa minua eikä tarjota edes vesilasillista, koska jo nähdessään minut luonaan hän vapisi peläten saavansa tuomioistuimen vihat niskoilleen. Hän oli kuusikymmenvuotias valuuttameklari, jolla oli velvoitteita minua kohtaan. Hänen sydämetön kieltäytymisensä vaikutti minuun eri tavalla kuin herra Grimanin. Joko kiukusta, närkästyksestä tai järjen tai luonnonlakien vaatimuksesta tartuin häntä kauluksesta, näytin hänelle keihääni ja uhkasin tappaa hänet, jos hän korottaisi ääntään. Kauttaaltaan vavisten hän otti taskustaan avaimen, osoitti kirjoituslipastoa ja sanoi siellä olevan rahaa, ja ettei minun tarvinnut kuin ottaa sieltä mitä halusin, mutta käskin hänen avata sen itse. Hän teki niin ja avasi minulle laatikon, jossa oli kultarahoja; käskin hänen laskea minulle kuusi sekiiniä.

– Tehän pyysitte kuuttakymmentä.

– Kyllä, kun pyysin niitä ystävyystä; mutta väkivalloin en ota kuin kuusi, enkä kirjoita sinulle velkakirjaa. Saat ne takaisin Venetsiassa, jonne kirjoitan huomenna siitä, mihin olet minut pakottanut, sinä elämään arvoton pelkuri.

– Antakaa minulle anteeksi, rukoilen teitä; ottakaa ne kaikki.

– En. Minä lähden nyt, ja neuvon sinua antamaan minun mennä rauhassa, tai saat pelätä, että palaan polttamaan talosi.

Kävelin kaksi tuntia, ja nähdessäni pimeään laskeutuvan py-sähdyin maalaistaloon, jossa kehnnon illallisen jälkeen nukuin oljilla. Aamulla ostin vanhan redingotin,²⁴⁷⁰ ja nousin ratsaille aasin selkään ostettuani Feltren läheltä parin saappaita. Tällä tavoin ohitin pienen linnakkeen, jota kutsutaan nimellä *La Sca-*

2468. SEKIINI: 3,49 gramman painoinen kultaraha. Ks. osa 1, 1. luku, alaviite 96.

2469. BRAGADIN: Venetsialainen senaattori Matteo Giovanni Bragadin (1689–1767) oli C:n pitkäaikainen suojelija. Ks. osa 2, 7. luku, alaviite 895.

2470. REDINGOTTI: Engl. *riding coat*, ”ratsastustakki”. Ks. osa 1, 8. luku, alaviite 366.

la.²⁴⁷¹ Siellä ollut vartija ei kysynyt edes nimeäni. Otin kahden hevosen rattaat ja saavuin aikaisin Borgo di Valsuganaan, missä löysin isä Balbin hänelle osoittamastani majatalosta. Ellei hän olisi lähestynyt minua, en olisi tunnistanut häntä. Vihreä reidingotti ja alaskäännetty lierihattu puuvillaisen myssyn päällä naamioivat hänet kerrassaan. Hän kertoi minulle erään maanviljelijän antaneen hänelle kaiken tuon viittaani vastaan ja vielä sekiinin päälle, ja että oli saapunut kaupunkiin samana aamuna ja syönyt hyvin. Hän päätti kertomuksensa sanomalla minulle mitä jaloimmin, ettei ollut odottanut minua, koska ei ollut kuvitellut *minun antaneen hänelle lupauksen aikoen pitää sanani*. Vietin tuossa majatalossa koko seuraavan päivän kirjoittaen sängystä nousematta kaksikymmentä kirjettä Venetsiaan; niistä kymmenen tai kaksitoista oli kiertokirjeitä, joissa kerroin, mitä olin joutunut tekemään saadakseni kuusi sekiiniä. Munkki kirjoitti hävyttömiä kirjeitä apotilleen isä Barbarigolle²⁴⁷² ja jalosukuisille veljilleen, ja lemmenkirjeitä tuhonsa aiheuttaneille palvelijatarille. Irrotin somisteet puvustani ja myin hattuni, sillä moinen ylellisyys kiinnitti liikaa huomiota.

Seuraavana päivänä nukuin Perginessä,²⁴⁷³ missä muuan nuori kreivi d'Alberg²⁴⁷⁴ tuli tapaamaan minua saatuaan minulle ainiaaksi tuntemattomaksi jääneellä tavalla selville, että me olimme ne kaksi, jotka olivat paenneet Venetsian tasavallasta. Jatkoin matkaa Trentoon ja sieltä Bolzanoon;²⁴⁷⁵ koska tarvitsin rahaa vaatetukseen ja paitojen ostamiseen, esittäydin siel-

2471. LA SCALA: Venetsian pieni rajalinnake Feltrestä Borgo di Valsuganaan vievällä tiellä Fastron ja Primolanon välillä.

2472. BARBARIGO: Ks. osa 1, 6. luku, alaviite 268.

2473. PERGINE: Pikkukaupunki noin 9 km Trentosta itään.

2474. D'ALBERG: Mahdollisesti kysymyksessä on nuori paroni Gottlob Amandus Leopold von Dalberg (1739–1800), joka tuolloin oli sukunsa nuorukaisista ainoana sopivassa iässä tekemään opintomatkan Italiaan (H.-B. Spies, "Ist ein Dalberg da?", *Mitteilungen aus dem Stadt- und Stiftsarchiv Aschaffenburg*, VI, syyskuu 1999, ss. 95–100).

2475. BOLZANO: Kaupunki Brennerin solan eteläpäässä tuolloisessa Tirolin ruhtinaalissa kreivikunnassa, joka kuului Pyhään saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan. Nykyisin se on Alto Adigen, Italian pohjoisimman maakunnan pääkaupunki.

Venetsialainen maailmanmies Giacomo Girolamo Casanova (1725–1798) oli näyttelijäpariskunnan vähälahjaiseksi luultu lapsi, joka murtautui muotistaan ja hankki äitinsä varakkaiden mesenaattien suojeluksessa hyvän koulusivistyksen Padovan yliopistossa. Monien mutkien kautta hänestä kasvoi kosmopoliitti, joka ehti elämänsä aikana matkustella joka puolella valistuksen ja rokokoon aikakauden Eurooppaa, hankkiutua ylhäisimpiin seurapiireihin, tavata aikansa merkkihenkilöitä paavi Benedictus XIV:stä Voltaireen ja hankkia elantonsa mitä moninaisimmin keinoin. Casanova oli vakaumuksellinen elämästä nautiskelija, joka ansaitsi älynsä ja esiintymistaitonsa turvin omaisuuksia vain tuhlatakseen ne uhkapeleihin ja ylellisyyksiin.

Casanovan muistelmat ovat vuosisatansa kiehtovimpiin kuuluva aikalaiskuvaus ja mukaansatempaava seikkailukertomus, jonka huimat käänteet myöhempi tutkimus on osoittanut pitkälti totuudenmukaisiksi. Muistelmiensa vuosiin 1756–1760 keskittyvissä 5. ja 6. osassa Venetsiasta maanpakoon joutunut Casanova matkustaa laajalti Länsi-Euroopassa niittäen menestystä ja ohimenevästi mammonaakin muun muassa Pariisin lottoarvontojen perustajana, Ranskan valtion salaisena agenttina, finanssimiehenä, tekstiilitehtailijana sekä salatieteisiin uppoutuneiden mesenaattien keskuudessa alkemistina ja kabbalistina. Hän joutuu kahnauksiin lain kanssa, kokee onnea ja pettymyksiä rakkaudessa ja kohtaa matkallaan aikansa merkittäviä poliitikkoja, diplomaatteja, ruhtinaita, tiedemiehiä ja filosofejä.

FAROS

www.faroskustannus.fi

ISBN 978-952-5710-95-3

Kannen maalaus:

Jan ten Compe, *Catharijnenkanava, kaupungin muuri ja Smeetoren Utrechtissä,*

© Centraal Museum Utrecht / Ernst Moritz.